

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.550/2013/3. szám

A Debreceni Ítéltábla Dr. Kis Ágnes ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. **G. F.** ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. **G. F.** Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt I.rendű alperes neve (**I.rendű alperes címe**) I. rendű és a **II.rendű alperes (II.rendű alperes címe)** II. rendű alperesek ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 10.P.21.399/2011/14. sorszámú végzéssel kijavított 10. sorszámú ítélete ellen az I. rendű alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 243 000 (Kettőszáznegyvenháromezer) forint általános forgalmi adót tartalmazó 1 143 000 (Egymillió-egyszáznegyvenháromezer) forint fellebbezési költséget és az államnak külön felhívásra 2 500 000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az I. rendű alperes ügyvezető által képviselt II. rendű alperes és az egyszemélyes **gazdasági társaság1** tulajdonosa, az ügyvezető felperes által képviselt **gazdasági társaság2** 2011. január 18-án szándéknyilatkozatban állapodtak meg abban, hogy a II. rendű alperes megvásárolja a **gazdasági társaság2 gazdasági társaság1**-ben lévő 64 430 000 forint névértékű üzletrészt 2011. március 31-ig. A 9. pontban a **gazdasági társaság2** vállalta, hogy a II. rendű alperes tulajdonszerzéséig a **gazdasági társaság1** részéről a mindennapos szokásos üzleti tevékenységen túli kötelezettség (hitel, váltó, kezesség, zálog, stb.), vagy más fizetés vállalásához kéri a II. rendű alperes, rajta keresztül a **hitelintézet** előzetes hozzájárulását. Vállalta azt is, hogy legkésőbb 2011. március 31-ig a **gazdasági társaság1** tevékenységén, működésén, termékstruktúráján, munkatársi körén nem változtat, a szokásos működésen kívül új szerződéseket nem köt, kivéve, ha a II. rendű alperes, illetve a bank előzetesen írásban hozzájárul. A szerződés 14.

pontjában kikötöttek szerint a **gazdasági társaság1** az egyéni vállalkozó felperes felé fennálló szállítói tartozásának rendezését külön megállapodás rögzíti, ha a megállapodás nem jön létre, akkor nem kerülhet sor az üzletrész adásvételére.

A felperes egyéni vállalkozóként rendszeres tejbeszállítója volt a fő tevékenységként tejfeldolgozással foglalkozó **gazdasági társaság1**-nek. A felperes számlái közül a kft. a szándéknyilatkozat aláírásáig három, 2010. decemberben esedékes számlát (2 680 724 forint, 2 538 829 forint, 15 429 384 forint) nem egyenlített ki. A szándéknyilatkozat aláírását követően a **gazdasági társaság1** a szokásos üzletmenetének megfelelően folytatta a tejfeldolgozást, ennek érdekében a tejfelvásárlást. A felperes erről három, 2011. február 20-án (13 808 350 forint), március 10-én (19 092 606 forint) és április 6-án (17 138 096 forint) esedékes számlát állított ki.

A **gazdasági társaság2** képviselőjében a felperes és a II. rendű alperes képviselőjében az I. rendű alperes 2011. március 5-én üzletrész adásvételi előszerződést kötött a **gazdasági társaság2 gazdasági társaság1**-beli üzletrészére 120 000 000 forint vételáron. A **gazdasági társaság2** az előszerződés 9. pontjában a szándéknyilatkozattal egyező kötelezettséget vállalt. A 13. pontban ismételtten rögzítették, hogy a **gazdasági társaság1** felperes felé fennálló szállítói tartozásának rendezését külön megállapodásban rögzítik. Amennyiben ez a megállapodás nem jön létre, akkor nem kerülhet sor a **gazdasági társaság1** üzletrészének az adásvételére.

A 2011. április 11-én a II. rendű alperessel megkötött üzletrész adásvételi szerződés 14. pontjában az eladó **gazdasági társaság2** vállalta, hogy a vételár megfizetéséig, azaz 2011. április 15-ig a mindennapos szokásos üzleti tevékenységen túl kötelezettséget csak a II. rendű alperes, illetőleg rajta keresztül a bank írásbeli hozzájárulásával vállal, a vevő birtokba lépéséig a társaság tevékenységén, működésén, termékstruktúráján, munkatársi körén nem változtat, a szokásos működésen kívül új szerződéseket nem köt előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül.

2011. április 11-én az egyéni vállalkozó felperessel kötött megállapodásban az adós **gazdasági társaság1** elismerte 69 262 327 forint tartozását, annak a megfizetésére a felperes részletfizetést engedett: 2011. április 30-ig 13 262 327 forint, 2011. május 30-ig 30 000 000 forint, 2011. június 15-ig 26 000 000 forint volt esedékes. Bármely részlet elmulasztása esetére kikötötték a teljes tartozás lejárttá válását, ettől a naptól az adós késedelmi kamat fizetési kötelezettségét a Ptk. 301/A. §-ának (1)-(2) bekezdése alapján, és a felperes jogát a tartozás követelésére a külön okiratban készfizető kezességet vállalt alperesektől is. A megállapodást a kezesek is aláírták.

Ugyanekkor az alperesek a **gazdasági társaság1**-nek a felperessel szembeni 69 262 327 forint szállítói tartozása megfizetésére készfizető kezességvállalási szerződést kötöttek a felperessel, amelynek elválaszthatatlan részeként utaltak az előző részletfizetési megállapodásra. A szerződés érvényességének és hatályba lépésének feltételül szabták az üzletrész adásvételi szerződés teljességét.

A **gazdasági társaság1** 2011. április 30-ig a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, az általa később megfizetett 15 000 000 forintot a felperes a tőketartozásra számolta el.

2011 nyarán a **gazdasági társaság1** a felpereshez intézett levelében kárigényt jelentett be a vezető tisztségviselői kötelezettségének a megszegésére hivatkozással.

Átalakulás folytán a II. rendű alperes által tulajdonolt egyszemélyes **gazdasági társaság1** jogutóda, a **gazdasági társaság3**-vel szemben 2012. március 2-án felszámolás indult.

A felperes a keresetében a készfizető kezes alpereseket 53 007 265 forint, 2011. április 30-tól a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték a **gazdasági társaság1** és a felperes által kötött szállítási szerződés érvénytelenségére hivatkozással. Érvénytelenségi okként jelölték meg a szerződés a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 25. §-ának (2) bekezdésébe, a 141. § (2) bekezdés m) pontjába, a Ptk. 215. §-ába, illetve a 221. §-ának (3) bekezdésébe ütköző voltát. A II. rendű alperes 63 000 000 forint kárigényt beszámítási kifogásként érvényesített.

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletében egyetemlegesen kötelezte az alpereseket 53 007 265 forint, 2011. május 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamata, 2 273 577 forint ügyvédi munkadíj, és 900 000 forint illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolása során először a felperes és a **gazdasági társaság1** szállítási szerződésének az érvényességét vizsgálta és állapította meg. Úgy foglalt állást, hogy a társaság és annak ügyvezetője közötti jogviszonyt szabályozó Gt. 25. §-ának (2) és (5) bekezdésére kívülálló harmadik személy, így az I. és II. rendű alperes nem hivatkozhat, a szabály megszegése esetén a társaság kártérítéssel élhet. Egyetértett a felperessel abban, hogy a 25. § (2) bekezdése amiatt sem alkalmazható, mert a szállítási szerződés nem a **gazdasági társaság1** fő tevékenysége, a tejfeldolgozás körében kötött megállapodás.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte a Gt. 141. § (2) bekezdés m) pontjára hivatkozást is amiatt, hogy az kizárólag a kft. és az ügyvezetőjének egymás közötti viszonyában, a belső jogviszonyukban alkalmazható. A szerződést kívülálló harmadik személy irányában akkor is létezőnek és érvényesnek kell tekinteni, ha taggyűlési jóváhagyás nincs. Ugyanakkor kiemelte azt is, hogy a társaság a felperes számláit befogadta, azokat a mérlegében szerepeltette, azt a taggyűlése elfogadta, ezzel utólag jóváhagyta a tejbeszállítási szerződést is.

A Gt. 168. §-ának (1) bekezdésére utalással kifejtett indoka szerint az egyszemélyes társaság tagjának, a **gazdasági társaság2**-nek az ügyvezetője a felperes volt. Így amikor a felperes megkötötte a szerződést, egyben, mint a **gazdasági társaság2** ügyvezetője, ahhoz hozzá is járult.

A szerződés Ptk. 215. §-ának (1) bekezdésébe ütközését sem találta megállapíthatónak. Az elsőfokú bíróság ennek kapcsán kifejtett indokai szerint a szándéknyilatkozat és az

üzletrész adásvételi előszerződés a szerződő feleket köti, a szerződő fél pedig nem a felperes volt, még akkor sem, ha azt a **gazdasági társaság2** képviseletében aláírta. Másrészt előírás a szokásos üzleti tevékenységen túlmenő kötelezettségvállalásra történt, már pedig a tejfelvásárlás a társaság szokásos üzleti tevékenységébe tartozott. Erről az alperesek is tudomással bírtak, hiszen a szándéknyilatkozatban és az üzletrész adásvételi szerződésben is rögzítették, majd az üzletrész adásvételi szerződés megkötésekor erre tekintettel megállapodás és készfizető kezesség is aláírásra került.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a Ptk. 221. §-ának (3) bekezdésére alapított kifogást sem. Indokai szerint a különböző személyek készfizető kezességi szerződésénél fel sem merülhet, hogy a szerződéskötésnél a felek nevében ugyanazon képviselők jártak el. Olyan okiratot pedig az alperesek nem csatoltak, amely alátámasztaná azt, hogy a szállítási szerződés megkötésekor, azaz a tej felvásárlásakor a felperes személyesen járt el mindkét oldalon.

A bíróság álláspontja szerint nem semmis a szerződés, ha azt a Gt. 141. § (2) bekezdés m) pontja alapján a taggyűlés jóváhagyja. Az egyszemélyes társaság esetében ez a **gazdasági társaság2**-t jelentette, melynek az ügyvezetője szintén a felperes volt, ezért a szerződés jóváhagyásra került. Elfogadta és jóváhagyta a taggyűlés akkor is, amikor a mérlegbeszámolót, így a tejbérléssel kapcsolatos kötelezettségeket is, elfogadta. Továbbá az üzletrész adásvételi szerződést aláíró II. rendű alperes a társaságnak egyszemélyes tagja lett, így írásban a szerződés aláírásával jóváhagyta a megállapodást is.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes beszámítási kifogását a Ptk. 339. §-a felhívásával azzal az indokolással utasította el, hogy a kötelezettséget vállaló üzletrész adásvételi szerződés nem a felperes, hanem a **gazdasági társaság2** és a II. rendű alperes között jött létre, azaz a szerződéses kötelezettség nem a felperest, hanem az elkülönült jogi személyiséggel rendelkező **gazdasági társaság2**-t kötelezte. Így erre a felperessel szemben kártérítési igényt jogellenes magatartás hiányában a II. rendű alperes nem alapozhat.

A II. rendű alperes ezt az igényét a felperessel, a **gazdasági társaság1** ügyvezetőjével, mint magánszeméllyel szemben közvetlenül azért nem érvényesítheti, mert a Gt. 30. §-ának (1) bekezdése alapján a társaság felel azért a kárért, amelyet vezető tisztségviselője e jogkörében eljárva, harmadik személynek okozott. A Gt. 30. §-ának (2) bekezdése alapján kártérítési igénnyel az ügyvezetővel szemben a társaság jogosult fellépni és nem annak tagja.

Mindezek után az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes és az alperesek között készfizető kezesi szerződés jött létre a Ptk. 272. és 274. §-a alapján a **gazdasági társaság1**-nek felperes felé fennálló 69 262 327 forint tartozása és járulékai megfizetésének biztosítása érdekében. A Ptk. 272. §-ának (1) bekezdése alapján, a 274. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel a készfizető kezesek helytállási kötelezettsége beállt még az adós **gazdasági társaság1**-vel szemben a felszámolási eljárás megindulását megelőzően (1/2010. (VII.30.) PJE).

A tartozását a **gazdasági társaság1** nem fizette meg, ezért azt a felperes a készfizető kezesektől közvetlenül, a Ptk. 275. §-a alapján egyetemlegesen kérhette a Ptk. 301/A. §-a alapján megállapított késedelmi kamatokkal.

A bíróság a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a pervesztes alpereseket a felperesnél felmerült 300 000 forint közjegyzői díj, 600 000 forint illeték és az ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az alperesek fellebbezési kérelme az első fokú ítélet megváltoztatására, a kereset elutasítására irányult. Indokaik szerint a felperes és a **gazdasági társaság1** kötelezett által kötött, általuk készfizető kezességvállalással biztosított szállítási szerződés érvénytelen, így érvénytelen a kezességvállalásuk is. Érvénytelenségi kifogásukat több érvénytelenségi ok alapján érvényesítették, hivatkoztak a szállítási szerződés jó erkölcsbe, a Gt. 25. §-ának (2), a Ptk. 215. §-ának (1) és (3), illetve a 221. §-ának (3) bekezdésébe ütköző voltára. A felperes magánszemélyként az általa képviselt **gazdasági társaság1** gazdasági társasággal úgy kötött szállítási szerződést, hogy a kft-t ügyvezetőként ő képviselte a felhívott rendelkezésekbe ütköző módon. Álláspontjuk szerint a szállítási szerződés megkötése igényelte volna egyrészt a **gazdasági társaság1** tulajdonosának, a **gazdasági társaság2**-nek a beleegyezését, másrészt a szándéknyilatkozat és az üzletrész adásvételi előszerződés megkötését követően történt fizetési kötelezettség vállalás esetében a vevő II. rendű alperes és a **hitelintézet** hozzájárulását. Itt kifejtett indokaik szerint a közel 50 000 000 forintos fizetési kötelezettség vállalása a **gazdasági társaság1** részéről a felperessel, mint saját vezető tisztségviselőjével szemben nem tekinthető szokásos üzleti tevékenységnek. A Ptk. 221. §-ának (3) bekezdése szempontjából az elsőfokú bíróság értelmezésével ellentétben a szerződés a **gazdasági társaság1** taggyűlésének nem utólagos, hanem előzetes jóváhagyását igényelte. A fellebbezési tárgyaláson eljárési szabálysértésként hivatkoztak szerint a bíróság felhívására kellett az ügyvédnek elhagynia a tárgyalótermet, helyette a tárgyaláson ügyvédjelölt nyilatkozott.

A fellebbezés nem alapos.

A II. rendű alperes fellebbezése hivatalból jogerősen elutasítást nyert. Mint ahogyan azt az ítélet tábla Pkf.II.20.376/2013/2. sorszámú végzésében már kifejtette, a kezes alperesek Ptk. 275. §-a szerinti egyetemleges felelőssége, figyelemmel a Ptk. 334. §-ának (2) bekezdésére, közöttük nem teremtett a Pp. 51. §-ának a) pontja szerinti egységes pertársaságot. Ezért az ítélet tábla az alperesek közös beadványban benyújtott fellebbezését az I. rendű alperes fellebbezéseiként bírálta el, az elsőfokú bíróság ítéletének ekként nem fellebbezett részét, a II. rendű alperest marasztaló rendelkezését nem érintette.

A Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az I. rendű alperes kötelező perbeli jogi képviselőt érintő eljárési kifogás kapcsán az ítélet tábla a következőket állapította meg:

Az alperesek képviselőjében a készfizető kezesi szerződések érvénytelenségére hivatkozással a fizetési meghagyásos eljárásban ellentmondással élő ügyvéd az elsőfokú bíróság felhívására csatolta az alperesektől a perbeli képviselőjére kapott ügyvédi meghatalmazásait. A 2012. május 15-ére kitűzött tárgyalásra az elsőfokú bíróság által idézett ügyvéd az alperesek képviselőjében a tárgyaláson megjelent és csatolta az ügyvédjelölt részére a helyette és nevében történő eljárásra adott meghatalmazását, majd a tárgyalási jegyzőkönyv szerint „A meghatalmazásra tekintettel dr. **G. F.** ügyvéd a tárgyalótermet elhagyja.” A tárgyalásra személyes megjelenési kötelezettséggel idézett I. rendű alperes nem jelent meg. A tárgyaláson az ügyvédjelölt nyilatkozott a keresetre,

érvénytelenségi és a II. rendű alperes nevében beszámítási kifogást terjesztett elő, okiratokat csatolt. Az ügyvéd a 11. sorszám alatt előterjesztett kifogása szerint a tárgyalás berekesztéséről, az ítélethirdetés elhalasztott időpontjáról értesült. Az alperesek ellenkérelmét, kifogásait az elsőfokú bíróság a Pp. 141. §-ának (1) bekezdése szerint hozott ítéletében érdemben elbírált.

A bíróságot tájékoztatási kötelezettség a Pp. 7. §-ának (1)-(2) bekezdése alapján a perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró féllel szemben terheli, a 73/B. § (1) és (3) bekezdése alapján a kötelező jogi képviselő kérdésében is. Az alpereseket a perben a Pp. 73/C. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogi képviselő képviselte.

A Pp. 73/C. §-ának (5) bekezdése alapján az ügyvédjelölt a jogi képviselőre kötelezett fél nevében nem járhat el jogi képviselőként az elsőfokú eljárásban. A Pp. 67. §-ának (3) bekezdése a perben meghatalmazottként az ügyvédjelölt eljárását az ítéltábla és a Kúria előtt zárja ki. A Pp. 73/B. §-ának (1) bekezdése kötelező jogi képviselő esetén a hatálytalanság jogkövetkezményét a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekményéhez, nyilatkozatához fűzi. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 23. §-ának (5) bekezdése alapján az ügyvéd a megbízás ellátásához alkalmazott ügyvédjelöltje közreműködését is igénybe vehette. Az Ütv. 101. §-a alapján a törvénynek az ügyvédekre vonatkozó rendelkezései az ügyvédjelöltekre megfelelően irányadók.

Az ítéltábla a fenti rendelkezések alapján nem értékelte az elsőfokú eljárás lényeges, a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítására okot adó, a tárgyalás megismétlését szükségessé tevő szabálysértésnek az alperesek perbeli képviselőjére meghatalmazással bírt ügyvéd által a nevében eljárásra feljogosított ügyvédjelölt nyilatkozatát.

A fent kifejtettek indokok alapján nem volt akadálya az erre irányuló fellebbezési kérelem szerint az első fokú ítélet érdemi felülbírálatának az I. rendű alperes által a fellebbezésében fenntartott érvénytelenségi kifogásait érintően. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezése alapjául elfogadta és egyetértett érdemi döntésével is. Az indokolását a fellebbezési érvek értékelése kapcsán egészítette ki a következőkkel.

A kezesi kötelezettség Ptk. 273. §-ának (1) bekezdéséből következő járulékos jellege folytán a kezessel szemben a kötelezettség érvényesíthetőségét a követelés, azaz a főkötelezett kötelezettségének az érvényesíthetősége határozza meg. A Ptk. 273. § (1) bekezdésében foglalt törvényi felhatalmazás alapján a keresettel szemben a kezes alperes érvényesíthette a kötelezettet megillető kifogásokat. Ennek megfelelően az I. rendű alperes is hivatkozhatott a kötelezett **gazdasági társaság**1 által a felperessel kötött szállítási szerződés érvénytelenségére. Az általa megjelölt érvénytelenségi okokat a kifogás alapján az elsőfokú bíróság helyesen bírálta el érdemben. A kezesség járulékos jellegéből következően érvénytelen szerződés kezességi szerződéssel nem biztosítható, így a kifogás alapossága esetén a kezesre nézve sem keletkezett kötelezettség.

Téves jogértelmezésen alapul a Gt. 25. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással érvényesített érvénytelenségi kifogás. Ez a rendelkezés nem a vezető tisztségviselő és az általa képviselt társaság közötti szerződés tilalmának a szabálya. A Gt. 25. §-ának (2) bekezdése a társaság gazdasági érdekeit hivatott védeni azáltal, hogy tiltja a vezető tisztségviselője számára a gazdasági társaság főtevékenysége körébe tartozó ügylet kötését harmadik személlyel. Ennek jogkövetkezményét az (5) bekezdés akként határozza meg, hogy a gazdasági társaság számára teszi érvényesíthetővé az ilyen ügylettel okozott kárát a vezető tisztségviselővel szemben.

Nem állapítható meg a szállítási szerződés érvénytelensége a Ptk. 215. §-ának (1) bekezdése alapján sem. A **gazdasági társaság1** tulajdonosa, a **gazdasági társaság2** a II. rendű alperessel szemben vállalt arra kötelezettséget, hogy az üzletrészen a **gazdasági társaság1** tulajdonszerzéséig a mindennapos, szokásos üzleti tevékenységen túlmenően fizetést csak a **gazdasági társaság1**, illetőleg rajta keresztül az **hitelintézet** hozzájárulásával vállal, szokásos működésen kívül új szerződéseket nem köt. A **gazdasági társaság1** főtevékenységként tejtermék gyártását végezte, a **gazdasági társaság2** kötelezettségvállalása időpontjában fennálló szállítási szerződés teljesítése a felperes részéről sem a szokásos működésen kívüli, sem új szerződéses kötelezettségvállalásnak nem tekinthető. A szokásos üzleti tevékenység a tevékenység jellege és nem az értéke alapján ítéltető meg.

Nem érvénytelen a szállítási szerződés a Ptk. 221. §-ának (3) bekezdése alapján sem. A tejtermelő egyéni mezőgazdasági vállalkozó felperes és a főtevékenységként tejterméket gyártó **gazdasági társaság1** között a szállítási szerződés kapcsán sem a szembenállás, sem az érdekellentét nem állt fenn, amely kizárná a felperes képviselőként történő eljárását a kft. oldalán.

Ezen túl mutat rá az ítéletábra arra is, hogy a Ptk. kötelmi jogi részében szabályozott képviselet egyaránt alapulhat törvényen (illetve ebből eredő hatósági rendelkezésen), jogügyleten (megbízáson, meghatalmazáson), illetve nem természetes személy alapító okiratán.

Ez utóbbi a szervezeti képviselet, amelyről a Ptk. a második részének III. címe alatt rendelkezik és ahhoz kapcsolódóan gazdasági társaság esetében külön jogszabályként a Gt. rendelkezései alkalmazandóak. A Ptk. 56. §-ának (2) bekezdése szerint a gazdasági társaságra vonatkozó részletes szabályokat külön törvény állapítja meg, míg a Gt. 9. §-ának (2) bekezdése alapján a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak e törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Ptk. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Ebből következően a Polgári Törvénykönyv a Gt. mögöttes jogterülete, a Ptk. szabályai csak akkor jöhetnek számításba, ha a Gt. az adott kérdésben nem tartalmaz rendelkezést. Jelen esetben a Ptk. általános szabályaival szemben a Gt. 141. § (2) bekezdés m) pontjában foglalt különös szabály alkalmazandó, amely a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utalja az olyan szerződés megkötésének a jóváhagyását, amelyet a társaság - többek között - a saját ügyvezetőjével köt. A **gazdasági társaság1** egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságként taggyűléssel nem bírt. A Gt. 19. §-ának (5) bekezdése alapján ugyanis egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságnál taggyűlés nem működik, a gazdasági társaság legfőbb szervének e törvényben, illetve a társasági

szerződésben meghatározott hatáskörében az egyedüli tag írásban határoz. A korlátozott felelősségű társaságokra vonatkozó különös szabályok között a Gt. 168. §-ának (1) bekezdése értelmében az egyszemélyes társaságnál a taggyűlési hatáskörbe tartozó kérdésekben az egyedüli tag dönt.

Az elsőfokú bíróság által is helyesen kifejtett indokok szerint pedig a **gazdasági társaság2**, mint egyedüli tag döntése a felperessel történő szállítási szerződés jóváhagyása kérdésében nem kérdőjelezhető meg. Üzletrésze II. rendű alperesre történő átruházásának valamennyi, e tárgyban kötött szerződésben feltételül szabta a felperessel szembeni fizetési kötelezettség teljesítését. A II. rendű alperes a **gazdasági társaság2 gazdasági társaság1**-beli üzletrészét ezzel a feltétellel vásárolta meg, és ez volt annak is az indoka, hogy az üzletrész megszerzésével egyidejűleg mind a II. rendű alperes, mind annak egyedüli tagja és ügyvezetője, az I. rendű alperes készfizető kezességet vállalt.

Az I. rendű alperes a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésébe ütköző módon a fellebbezésében új érvénytelenségi okként, azt alátámasztó új tény, vagy új bizonyíték megjelölése nélkül hivatkozott a szállítási szerződés jóerkölcsbe ütköző voltára. Az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről nyilvánított 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 4. b/ pontjában kifejtettek szerint azonban a semmisség hivatalból történő észlelése a bíróságnak a másodfokú eljárásban is kötelezettsége, ha az elsőfokú eljárás adataiból a semmisségi ok fennállása egyértelműen megállapítható.

Az ítélet tábla az elsőfokú eljárás adataiból a fellebbezésben felhozott semmisségi ok fennállását sem találta megállapíthatónak.

A fentiek szerint érvényes szállítási szerződésen alapuló fizetési kötelezettségért az alperesek által a Ptk. 272. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint vállalt kezesség jó erkölcsbe nem ütközhetett, az erre alapított kifogás sem vezethetett eredményre. A Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése alapján csak nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközés esetén állapítható meg a szerződés semmissége. A jóerkölcsbe ütközés olyan magatartások tilalmát jelenti, amelyek közérdekbe ütköző törekvéseket fejeznek ki. Az a szerződés ütközhet jóerkölcsbe, amellyel az elérni kívánt cél vagy a vállalt kötelezettség jellege vagy azért ellenszolgáltatás felajánlása, illetve a szerződés tárgya nyilvánvalóan sérti az általánosan elfogadott erkölcsi normákat vagy szokásokat. A tejterméket gyártó **gazdasági társaság1** által üzletszerű gazdasági tevékenysége érdekében az egyéni mezőgazdasági vállalkozó felperestől a tehéntej alapanyag beszerzése, az annak érdekében történt szerződéskötés a jóerkölcsbe ütközés törvényi tényállását, a közérdek sérelmét nem valósíthatja meg.

Az ítélet tábla a fent kifejtett indokai alapján jogszabálysértést nem állapított meg, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű alperes illetékfeljegyzési joga folytán az Itv. 59. §-ának (1) bekezdése alapján mentesült a fellebbezési illeték előzetes megfizetése alól, azt a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján, mint a pervesztessége folytán a másodfokú perköltség viselésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles fél, megfizetni tartozik. A fellebbezési illeték mértéke az Itv. 39. § (1) bekezdés szerint a jogorvoslati

eljárásban vitássá tett követelés, 53 007 275 forint mint illetékalap után az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján 2 500 000 forint. Köteles megfizetni a felperes jogi képviseletével összefüggésben felmerült és az ítéletábra által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított perköltségét.

D e b r e c e n, 2014. január 9.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -